

Beløb af 275 Rd. udbetalt end faae en mid-
delmaadig Hest, og det forekommer mig ikke at
være ganske rigtigt, at der paa denne Maade
gives Anledning til, om jeg saa maa sige, lidt
Vilkaarlighed. Jeg veed vel, at man ikke maa
forudsætte noget Saadant, men selv om man
ikke kan antage, at det vil komme tilstede, vil
der dog altid være en Frygt eller en Mistanke
derom, den være sig nu begrundet eller ube-
grundet. — Det Forslag, som er stillet af mig
og flere ærede Medlemmer, gaaer i den Ret-
ning, som jeg ved 2den Behandling tilfod mig
at omtale med nogle faa Ord. Min oprinde-
lige Tanke var den, at der burde have været
taget Hensyn til de Taxationssummer, der ved
Udleveringen til Districterne ere satte paa Heste
efter Loven af 1851; men ved nærmere Over-
veelse er jeg kommen til at antage, at disse
Taxationsansættelser ikke eksistere hos Com-
munerne. Hvorvidt Krigsbestyrelsen er i Be-
siddelse af dem, veed jeg ikke, men selv om
de endnu maatte kunne findes, vilde der dog
kunne fremkomme forskjellige Ulemper, thi den
Sum, hvortil Hestene maatte taxeres, var be-
stemt til 135 Rd., hvilket var meget lavt,
skjøndt Hestepriiserne da vare betydeligt mindre,
end de nu ere. Man kunde vel nu sætte
Prisen høiere i et nogenlunde rimeligt For-
hold, men jeg er kommen til at opgive denne
Tanke og er gaaet over til en Vurdering af
Hestene ved den Aflevering, som efter denne
Lov vil forestaae, og jeg er bevæget dertil af
to Grunde. For det Første vil der nemlig
komme en Ubillighed tilstede mellem Commu-
nerne indbyrdes, naar Hestene skulle afleveres
uden Godtgjørelse, forsaavidt de enten ere
nylig udsatte og meget gode og brugbare, eller
forsaavidt de ere i en saadan Tilstand, at de
ikke kunne staae længere i Numer end 2 à 3
Aar endnu. Det vil blive noget ulige, hvor-
ledes disse Heste ere ved Afleveringen, thi man
maa antage, at Commissionerne ikke ville kunne
cassere en Hest, om den ogsaa er 13 à 14
Aar gammel, naar den forresten er fuldkommen
tjenestedygtig og brugbar, men der synes at
ligge en Ubillighed i, at en Commune, som har
havt en Hest staaende i Numer i flere Aar,
giver lidt Erstatning til Bedste for de Com-
muner, som nylig have faaet deres Heste ind-

satte eller remonterede. Det er ikke Mening
med Forslaget, at Statskassen enten skal have
Fordeel eller Tab ved denne Vurdering, men
naar Mønstringscommissionerne ville gaae frem
paa en nogenlunde hensigtsmæssig, billig og
rimelig Maade, troer jeg ikke, det vil være
vanskeligt at tilvejebringe disse Taxationer, saa-
ledes at Forholdet mellem Communerne ind-
byrdes omtrent kan blive udbøvet. Jeg tæn-
ker mig, at naar Commissionerne f. Ex. holde
sig til en Taxation af mellem 150 og 250 Rd.,
ville de Beløb, som enkelte Communer komme
til at udbetale ved Afleveringen af mindre gode
Heste, sandsynligvis kunne veie op imod de
Beløb, hvorpaa Communer, der aflevere bedre
og yngre Heste, kunne have Krav. Endelig
troer jeg ogsaa, at der, hvis denne Bestemmelse
kommer ind i Loven, vil have et temmelig
betryggende Værn imod, at Hestene altfor rask
eller i altfor stort Antal blive casserede, thi
naar der bliver betalt et Beløb ved de mindst
tjenestedygtige og brugbare Heste, vil Krigsbe-
styrelsen ganske vist være tjent med at tage mod
Hestene, selv om de ere 12—13 Aar gamle,
naar de dog ere saa brugbare, at de endnu
kunne staae 2—3 Aar i Numer. Det vil
være langt bedre, end naar Hestene bliver leveret
uden Hensyn til Prisen eller til Værdien, thi
da er det meget sandsynligt, at Commissionerne
maa gjøre sig Uleilighed for at cassere saa-
mange som muligt af de ældste og mindst kraf-
tige Heste. — Jeg indseer imidlertid meget
godt, at forsaavidt mit Forslag skulde blive ved-
taget og dernæst ogsaa den høitærede Finanz-
ministers, vil der komme noget Modstridende
ind i Loven, thi det vil jo ikke være rigtigt,
at der for et ledigt Numer betales 275 Rd.,
naar der tilbagebetales f. Ex. 50 Rd. for en
Hest, der er vurderet til 250 Rd.; det vil see
noget underligt ud. Jeg skulde derfor have
ønsket, at den høitærede Finanzministers For-
slag var kommet under Afstemning først, men
da dette ikke vil skee, skal jeg foreløbig afvente
Forhandlingernes videre Gang. — Med Hen-
syn til Fleertallets Forslag under Nr. 2 skal
jeg tillade mig at høre, at det sætter mig Noget
i Forlegenhed. Jeg kan ikke skjønne rettere,
end at den Byrde, der efter Loven af 16de
Marts 1851 kom til at paahvile Communerne,